

et Element, der ikke er samfundsskabt, men saa at sige er klaseskabt, skabt i en Driftsform af en enkelt Mand ved hans egen Dygtighed. At en Del Mænd paa en Egn har Dygtighed nok til at optage noget saadant, har vi f. Eks. set ved Sukkerroedriften, men det skal jeg ikke komme videre ind paa. Ogsaa i Byen kan vi se noget saadant. Naar f. Eks. en Række Mænd i Byen er Foregangsmænd og finder nye Byggemaader, hvorved de kan bygge billigere, vil den første, der bygger paa den Maade, tjene ved det, og de senere vil faa det billigere. Det vil afsætte sig som Jordrente, med andre Ord en Del af Jordrenten er ikke helt samfundsskabt. I hvert Fald vil det være vanskeligt at beskattede den ret meget højere end med den Sum, der foreslaas af den højtærede Finansminister.

Jeg anerkender altsaa i det store og hele det Princip; men jeg er enig med det ærede Medlem fra Kellerup i, at man dog skal tage noget Hensyn til de bestaaende Besiddelsesforhold, og jeg tror, det vil føre til, at vi vel bør søge at gennemføre de høje Sats, Ministeriet ønsker, men vi bør gaa meget langsomt frem og lade Begyndelsen blive ret beskedet.

Jeg vil ogsaa anerkende, at den nuværende Beskatning ikke er god nok; og naar jeg anerkender det, føler jeg en vis Glæde, navnlig overfor Venstre og de Radikale, der har Æren og maaske ogsaa Skammen af den store Skattereform i 1903. Jeg stod den Gang sammen med maaske de bedste Mænd, vi har haft i Højre, Ministeriet Sehested — der har ikke været bedre senere. Dette Ministerium modsatte sig denne Hartkornsordning, og jeg maa sige, at de Radikales Opræden nu er noget af en Oprejsning for de Mænd, der den Gang blev stærkt angrebet, fordi de ikke vilde gaa med til de store Skatteaflysninger, der da var Tale om.

Naar jeg imidlertid siger, at jeg vil acceptere Principet, vil jeg for at undgaa Misforstaaelse sige, at jeg vil ikke skældes ud for Georgeist. Da jeg f. Eks. ønskede, at vi skulde have taget et Cigaretmonopol, den Gang vi producerede 200 Millioner — nu producerer vi 600 Millioner —, blev jeg kaldt Socialist. Ifald jeg ønsker, at vi skal tilbagebetale vor Statsgæld, bliver jeg kaldt Bolschevik, og naar jeg accepterer dette Princip, bliver jeg vel kaldt Georgeist. Man faar neppe nogen Universitetsmand her i Landet til at være Georgeist, og Grunden hertil er først og fremmest, at der er saa mange Mennesker, der har filo-

sosk Uddannelse, som ikke har nogen almindelig Tro paa, at der eksisterer noget Bodsmiddel i Verden for Verdens Ondskab og Slethed. Jeg læste forleden Dag en Artikel af Kammerherre Svan om Retsstaten. Der udtales en hel Del om, hvorledes man skulde faa lavet Verden om til det herligste Sted. Man skulde bare have f. Eks. lidt Værdiskat og 21 Aars-Valgretten, saa blev Verden værd at leve i.

Dertil kommer, at det er usandfærdigt, at Monopolet altid bundfælder sig i Jorden og er i Jorden; deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Kellerup. Den optræder i Industrien, i Handelen, ja, den kan saamænd ogsaa optræde paa Arbejdsmarkedet; hvis nogen gad høre paa en nationaløkonomisk Professor, vilde jeg faa en Monopolværdi; nu har jeg den ikke. Med andre Ord, det kan opstaa alle Steder, og derfor vilde en eneste Skat for saa vidt virke uretfærdigt, som en hel Række Former for Monopol vil trives umaadelig godt og lades ubeskattet. Og det bedste Bevis har vi for det. Alle ærede Medlemmer husker, at selv Kapitalismens Monopol eksisterer uanset al Jordbeskatning. Det viste sig fra 1908 til 1914, at Kapitalen havde et større Monopol end Jorden i Københavns Omegn. Naar der ikke byggedes, var det, fordi det var Kapitalens Villie, at der ikke skulde bygges, fordi de Grunde og Bygninger, Bankerne laa inde med, først skulde forrente sig. Der har Kapitalen givet Bevis for, at Jordmonopolet kan være svagere end Kapitalismens Monopol. Og med Hensyn til, at der kan komme forbigaaende Monopolværdi, har vi i dette Øjeblik Syn for, at det at eje Bygninger i København er et Monopol, det at eje Jord er ikke noget Monopol.

Saa er der den Ting, at ingen Nationaløkonom faar vi til at tro paa Æneste-Skatten. Det er, som Falbe-Hansen udtalte: Al Skat er Skidt — han sagde det vist paa en mere akademisk Maade, end jeg gør, men det er saaledes, at der er et Hundrede Mangler ved alle Skatter, og naar vi bruger en Skat som væsentligt Grundlag, bliver denne Mangel ved Skatten mangfoldiggjort, saaledes at en i sig selv mindre betydende Fejlkilde kan blive til stor Skade.

Men dertil kommer endelig en Ting, som er afgørende — og det vil jeg nævne, da Debatten herinde bagefter vil gaa rundt paa Vælgermøderne, og hvis man ikke modsiger en Ting, vil det blive opfattet som Bevis for, at mangodkender den —,